

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 144/18
Люксембург, 4 октомври 2018 г.

Решение по дело C-416/17
Комисия/Франция

Conseil d'État е трябвало да сезира Съда с преюдициален въпрос за тълкуване на правото на Съюза, за да прецени дали е следвало да се откаже да се вземе предвид данъчното облагане, приложено към чуждестранно дъщерно дружество върху печалбата, от която чуждестранно дружество е преразпределило дивиденди

Като се е отклонила от механизма за предотвратяване на икономическото двойно данъчно облагане, Франция не е изпълнила задължения, които носи по силата на правото на Съюза

В решение Accor¹ Съдът посочва, че разликата в третирането между дивидентите, разпределяни от местно дъщерно дружество и разпределяните от чуждестранно дъщерно дружество, е в противоречие с правото на Съюза и че френският механизъм за предотвратяване на икономическото двойно данъчно облагане не е съвместим с разпоредбите на Договора.

Вследствие на решение Accor, Conseil d'État (Франция) постановява няколко решения, по повод на които са отправени жалби до Комисията. Тя отбелязва, че някои от условията, предвидени в тези решения, за възстановяване на удържката върху доходите от капитали, могат да представляват нарушения на правото на Съюза. Тъй като Франция отказва да се съобрази със становището на Комисията, с което последната е изисквала от нея да предприеме определени мерки, Комисията предявява иск пред Съда за установяване на неизпълнение на задължения.

В постановеното днес решение Съдът припомня, че по отношение на данъчноправна уредба, с която се цели предотвратяване на икономическото двойно данъчно облагане на разпределените печалби, положението на дружество акционер, получаващо дивиденди с чуждестранен произход, е сравнимо с това на дружество акционер, получаващо дивиденди с национален произход, доколкото и в двата случая е възможно да се стигне по принцип до верижно данъчно облагане на реализираните печалби. Правото на Съюза обаче предвижда задължение за държавата членка, в която се прилага система за предотвратяване на икономическото двойно данъчно облагане, когато местни дружества изплащат дивиденди на местни лица, да осигури равностойно третиране на дивидентите, изплащани от чуждестранни дружества на местни лица.

По този начин Съдът установява, че за да преустанови дискриминационното третиране при прилагането на данъчния механизъм, насочен към предотвратяване на икономическото двойно данъчно облагане на разпределените дивиденди, Франция е била длъжна в границите на своите собствени данъчни правомощия да вземе предвид предходното данъчно облагане на разпределените печалби, произтичащо от упражняването на данъчни правомощия от държавата членка по произход на дивидентите, независимо на какво ниво по веригата на капиталово участие е приложено това облагане, а именно към дъщерно дружество или към непряко дъщерно дружество. Следователно Франция не е изпълнила задълженията си по силата на правото на Съюза.

¹ Решение на Съда от 15 септември 2011 г. по дело [C-310/09](#).

Относно твърдението за нарушение, според което Conseil d'État е трябвало да отправи преюдициално запитване, преди да определи условията за възстановяване на удръжката върху доходите от капитали, за внасянето на която е прието в решение Assor, че е несъвместимо с правото на Съюза, Съдът припомня, че неизпълнение на задължения от държава членка може по принцип да бъде установено независимо от това кой е органът на тази държава, чието действие или бездействие е в основата на неизпълнението на задължението, дори да става въпрос за конституционно независима институция. Освен това, доколкото не съществува никаква възможност за съдебно обжалване на решението на дадена национална юрисдикция, последната по принцип е длъжна да сезира Съда, щом пред нея бъде повдигнат въпрос относно тълкуването на Договора.

Съдът припомня и че целта на предвиденото задължение за сезиране е по-специално да се предотврати установяването в която и да е държава членка на национална съдебна практика, която не е в съответствие с разпоредбите на правото на Съюза. По изключение такова задължение не е налице, когато националната юрисдикция установи, че повдигнатият въпрос е ирелевантен или че разглежданата разпоредба от правото на Съюза вече е била предмет на тълкуване от Съда или още че правилното прилагане на правото на Съюза е толкова очевидно, че не оставя място за никакво основателно съмнение.

За първи път Съдът констатира, че **юрисдикция, чиито решения не подлежат на съдебно обжалване съгласно вътрешното право, е трябвало да отправи запитване, за да избегне риска от неправилно тълкуване на правото на Съюза**. Неизпълнение на задължения се установява, поради това че Conseil d'État не е извършил такова сезиране, въпреки че правилното прилагане на правото на Съюза в решенията му не е било толкова очевидно, че да не оставя място за никакво основателно съмнение.

ЗАБЕЛЕЖКА: Искът за установяване на неизпълнение на задължения, насочен срещу държава членка, която не е изпълнила задълженията си, произтичащи от правото на Съюза, може да бъде предявен от Комисията или от друга държава членка. Ако Съдът установи неизпълнението, съответната държава членка трябва да се съобрази с решението във възможно най-кратък срок. Когато Комисията прецени, че държавата членка не се е съобщила със съдебното решение, тя може да предяви нов иск, като поиска налагане на имуществени санкции. В случай обаче, че Комисията не е уведомена за мерките по транспониране на дадена директива, по нейно предложение от Съда могат да бъдат наложени санкции на етапа на първото съдебно решение.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293